

foranlediges Møder mellem Tingene og Udenrigsministeren til Behandling af disse Spørgsmaal.

Jeg tilføjer, at naar Sagen er bragt i Orden, vil vi anse det for fornødent i det kommende Udvalg at rejse Spørgsmaalet overfor Udenrigsministeren om de sønderjydske Dokumenters Offentliggørelse, men jeg skal ikke komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal i Dag, da vi for ikke længe siden har haft Lejlighed til indgaaende at drøfte det her i Tinget.

Derimod vil jeg gerne overfor den højtærede Udenrigsminister udtale det Ønske, at det Lovforslag, der kan ventes fra hans Side, maa blive fremsat meget hurtigt, og dernæst, at det maa blive muligt for dette høje Ting og det andet Ting at føre Loven hurtigt igennem. Der vil jo i den nærmeste Tid være al mulig Anledning til at faa en Forhandling i Gang mellem den højtærede Udenrigsminister og Rigsdagen vedrørende de Spørgsmaal af vidtrækkende Betydning, som nu foreligger, thi i den allernærmeste Tid forestaar der jo en Konference i Genua til Behandling af overmaade omfattende Spørgsmaal vedrørende mellemfolkelige Forhold, en Konference, hvor ogsaa Danmark vil blive repræsenteret. Den Delegation, der fra den højtærede Regerings Side er udset til at repræsentere Danmark ved denne Konference, er øjensynlig sammensat ud fra den Opfattelse, at Konferencen i Genua har en rent teknisk Karakter uden politisk Betydning af større Rækkevidde. Det forekommer mig paa en Maade underligt, at denne Opfattelse har kunnet gøre sig gældende hos den højtærede Regering. Thi saaledes som Henvendelsen fremkom i alt Fald overfor Offentligheden, understregedes det meget stærkt, at man ønskede, at de forskellige Lande skulde være repræsenteret ved de paagældende Landes Statsministre for derigennem at give Udtryk for Konferencens Betydning og give Betingelser for, at de Beslutninger, der maatte blive truffet, ogsaa traadte ud i Livet. Nu antager jeg, at de fleste her i Landet forstaaer, at den højtærede Statsminister i Øjeblikket har saa mange Bekymringer hvilende paa sig, at det vilde være svært for ham at forlade Landet for at deltage i en Konference andetsteds, medmindre man opfattede det som en kortvarig Lettelse, en Befrielse i nogen Tid for meget tyngende Bekymringer. Det naar den højtærede Statsminister imidlertid ikke kunnet indlade sig paa. Men Regeringen har heller ikke i øvrigt ment det rigtig i den kommende Delegation at have nogen Tilknytning hverken til Regering eller Rigsdag

eller overhovedet til de politisk ansvarlige Kræfter. Dette Forhold vil naturligvis gøre det endnu mere fornødent, at der med Hensyn til de paagældende Spørgsmaals Forhandling bliver et nøje Samarbejde mellem Regering og Rigsdag, og et saadant vil utvivlsomt kunne lettes ved Tilvejebringelsen af et Udvalg, der kan deltage i disse Forhandlinger. Men vi staaer nu saa nær ved det Tidspunkt, da Konferencen skal finde Sted, at det i alt Fald ikke vil kunne blive tilvejebragt, saa vidt jeg kan tænke mig, før de Instrukser bliver affattet, med hvilke de danske delegerede rejser til Genua. Jeg vil derfor spørge den højtærede Udenrigsminister, om det ikke vil være muligt for ham at benytte denne Lejlighed til overfor Tinget at gøre Rede for, paa hvilket Grundlag Indbydelsen til Mødet i Genua er kommet til Danmark, hvilket Program der foreligger for dette Møde, hvilken almindelig Karakter den højtærede Udenrigsminister har tænkt sig at give de Instruktioner, med hvilke de danske delegerede vil blive forsynet, og endelig i Tilknytning dertil, om den højtærede Minister ikke vil være i Stand til her overfor Tinget at gøre Rede for Hovedtrækkene i de Forhandlinger, der har været ført med Repræsentanter for andre Lande paa det Møde i Stockholm, hvori den højtærede Udenrigsminister for nylig har deltaget. Saa vidt man har forstaaet af fremkomne Meddelelser, er der opnaaet Forstaaelse om visse Grundsynspunkter, ud fra hvilke i alt Fald de nordiske Lande ønskede at optræde ved de forestaaende Forhandlinger. Jeg tror, det vil være af megen Interesse for dette høje Ting og for den danske Offentlighed at blive bekendt med de Synspunkter, der er fremkommet dér.

Drachmann: Naar det konservative Folkeparti har kunnet tiltræde Flertallets Betænkning, behøver dette i og for sig ingen større Forklaring, al den Stund den Opfordring, der nu rettes til Regeringen, er en principiel Opfyldelse af en Tanke eller et Krav, som vi allerede har rejst for lange Tider siden. Jeg skal dog ligesom den ærede foregaaende Taler tillade mig et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Hauge, da jeg ikke rigtig forstaaer hans Standpunkt. Jeg forstaaer navnlig ikke, hvorledes et saadant Udvalg skulde kunne forflygtige Udenrigsministerens Ansvar, thi hvis Nævnet bliver sammensat, som det skal, og hvis det bliver de rette Folk, der kommer derind — og det maa man jo vente —, kan der ikke være Tale om, at det skulde borttage Ansvaret for Udenrigsministeren.